

Torsdag, den 6. september 2001

23. Primær undervisning i udviklingslande

A5-0278/2001

Europa-Parlamentets beslutning om primær undervisning i udviklingslande som led i den særlige samling under FN's Generalforsamling om børn i september 2001 (2001/2030(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konventionen om Barnets Rettigheder fra 1989,
 - der henviser til verdenstopmødet om børn i Jomtien (Thailand) i 1990, FN's sociale topmøde i 1995 og det globale uddannelsesforum i Dakar (Senegal) i 2001,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings særlige samling om børn i New York, 19.-21. september 2001,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 163,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Udvikling og Samarbejde (A5-0278/2001),
- A. der henviser til, at det i artikel 26 i Verdenserklæringen om Menneskerettigheder fastsættes, at uddannelse er en grundlæggende menneskeret,
- B. der udtrykkeligt henviser til forpligtelserne i henhold til handlingsplanen fra Dakar og nødvendigheden af, at der tages skridt til at opfylde disse forpligtelser,
- C. der henviser til, at FN's særlige samling om børn vil behandle de fremskridt, der er sket med hensyn til opfyldelsen af barnets rettigheder, herunder uddannelse, og vil vedtage en global dagsorden og handlingsplan for det kommende tiår,
- D. der henviser til, at der i det første reviderede udkast til målsætningsdokumentet for FN's særlige samling om børn blev fremhævet ti afgørende punkter for handling, bl.a. at »alle piger og drenge skal modtage obligatorisk, gratis primær undervisning af god kvalitet«,
- E. der henviser til, at Kommissionen og Rådet udsendte en fælles udtalelse den 10. november 2000, som understøtter synspunktet om, at almindelig primær undervisning skal fremmes på verdensplan, og som betegner uddannelse som en udviklingsprioritet,
- F. der henviser til, at 130 millioner børn aldrig har gået i skole, andre 150 millioner børn begynder i grundskolen, men forlader skolen, inden de lærer at læse og skrive, og at 900 millioner mennesker i udviklingslandene er analfabeter,
- G. der understreger menneskerettighedernes udelelige og universelle karakter, herunder også retten til uddannelse, og, at der ikke må ske forskelsbehandling af nogen art på grund af køn, handicap, etnisk oprindelse, religion eller kultur,
- H. der henviser til, at to tredjedele af de børn, der ikke går i skole, er piger, at der stadig indskrives et lavere antal piger end drenge, og at frafaldsprocenten for piger er højere,
- I. der henviser til, at handicappede børn er blandt de uddannelsesmæssigt dårligst stillede, og at de almindelige undervisningstilbud i mange lande udtrykkeligt udelukker dem,
- J. der bemærker, at nødforanstaltningerne for mange børn, der er fordrevne eller berørt af konflikt, tørke eller hungersnød, sjældent omfatter hensigtsmæssig undervisning, selv ikke når der er tale om langvarig fordrivelse og ustabilitet,

Torsdag, den 6. september 2001

- K. der understreger betydningen af uddannelse for fred i de tilfælde, hvor børn er ofre for voldelige konflikter, som f.eks. børn i flygtningelejre,
- L. der mener, at foranstaltninger til løsning af uddannelseskrisen er en af de mest effektive strategier, vi kan benytte til at bryde fattigdomscirklen, og er afgørende for bæredygtig menneskelig udvikling og bestræbelserne på at opfylde de internationalt aftalte mål for menneskelig udvikling inden 2015,
- M. der beklager, at der siden mødet i Dakar kun er sket minimale fremskridt, og at koordineringen af de internationale bestræbelser på at løse uddannelseskrisen har været præget af manglende lederskab,
- N. der henviser til, at vi i den nuværende situation ikke kan opfylde målet for 2005 om lighed mellem kønnene inden for undervisning, navnlig ikke i Sydasien og Afrika syd for Sahara, og at målet for 2015 for den almindelige primære undervisning forfejes, idet omkring 75 millioner børn stadig ikke går i skole,
- O. der henviser til, at bestræbelserne alvorligt undergraves af hiv/aids-pandemien, som betyder, at 10 % af lærerne i de værst ramte lande i Afrika forventes at dø i løbet af de næste fem år, og at antallet af forældrelose på grund af aids forventes at stige til mere end 20 % af alle børn i skolealderen,
- P. der henviser til, at de globale økonomiske skævheder og gældsbyrden har drænet mange regeringer for ressourcer til at tilbyde undervisning til alle børn, og at strukturaljusteringsaktioner har tvunget regeringer til at sænke de offentlige udgifter,
- Q. der mener, at klasseundervisningen skal være centreret omkring barnet, relevant for det lokale samfund og på det lokale sprog, og at undervisningsplanen skal være fleksibel og relevant for børnenes liv,
- R. der bemærker, at »Global Campaign for Education« kræver, at udgiftsprioriteringen ændres i lande med høje militærudgifter for at sikre, at undervisning prioriteres højere i de nationale budgetter,
- S. der mener, at opnåelsen af primær undervisning til alle er en betingelse for mere retfærdige globaliseringsmønstre og for lukningen af den digitale kløft,
- T. der henviser til, at donorlande, herunder Den Europæiske Union, bør udvikle fælles retningslinjer for politik, operationsprocedurer, regnskabssystemer samt overvågning og evaluering, og at donorlande bør ophøre med at yde hjælp, der hæmmer undervisningssektoren, ved levering af både varer og tjenester,
- U. der bemærker, at det i betragtning af de kapacitetsproblemer, udviklingslandene står over for, er vigtigt at opstille realistiske tidshorisonter for udarbejdelsen af deltagelsesbaserede nationale undervisningsplaner, og at 2002 kan være et svært mål at opfylde,
1. hilser FN's særlige samling om børn velkommen og betragter dette møde som en afgørende mulighed for at fremhæve vigtigheden af primær undervisning til alle;
 2. mener, at gratis og obligatorisk undervisning af god kvalitet skal stilles til rådighed for alle børn, indtil de er 15 år gamle, som krævet af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO);
 3. opfordrer kraftigt til et globalt initiativ på undervisningsområdet, som det blev lovet i Dakar, og til at donorsamfundet fastlægger en klar tidsramme for udviklingen af en sådant globalt initiativ;

Torsdag, den 6. september 2001

4. opfordrer til tilvejebringelse af den nødvendige finansiering gennem bistand og gældsseftergivelse til et beløb af mindst 4 mio. USD om året med særlig fokus på de fattigste lande for at sikre, at lande, der bestræber sig på at tilbyde gratis primær undervisning af god kvalitet til alle, ikke kommer til kort på grund af ressourcemangel;
5. opfordrer til reformering af IMF's og Verdensbankens strukturtilpasningsregler for at sikre, at de understøtter i stedet for at undergrave gratis primær undervisning af god kvalitet;
6. gentager, at Parlamentet under budgetforhandlingerne i 2001 sammen med Rådet fastslog, at Kommissionen skal fordoble sin bistand til undervisning, og at der i de regionale budgetposter er opført særlige mål for anvendelsen af bevillinger til undervisning;
7. mener, at retten til hjælp skal være betinget af, at de fattige lande udvikler strategier for tilvejebringelse af undervisning af god kvalitet;
8. bifalder Kommissionens bestræbelser på at støtte nationale myndigheders sektorudviklingsprogrammer med deltagelse af det civile samfund og med klar anerkendelse af, at det er nødvendigt at sikre, at alles bestræbelser er komplementære og kohærente;
9. anmoder Kommissionen om at forelægge Rådet og Parlamentet et forslag til direktiv om afbinding af bistand til undervisningssektoren med henblik på at bringe sammenkoblingen af bistand med leveringen af varer og tjenesteydelser inden for rammerne af EU's bistandsprogrammer til ophør;
10. opfordrer Kommissionen til at støtte UNESCO's tresidige handlingsplan, som omfatter udarbejdelse af nationale handlingsplaner, regionale og subregionale tekniske møder og UNESCO's koordinering af parterne i Undervisning til Alle;
11. bifalder Kommissionens koordinering af medlemsstaternes indsats via ekspertgruppen og i UNESCO's arbejdsgruppe om aktionsrammerne, og mener, at denne gruppe kan spille en afgørende rolle i udviklingen af fælles strategier og synspunkter;
12. bifalder Kommissionens deltagelse i styringsudvalget for »Association for the Development of Education in Africa«, hvilket vil indebære, at Kommissionen inddrages i den politiske dialog med de afrikanske undervisningsministre og i drøftelser om tilvejebringelsen af teknisk assistance;
13. opfordrer Kommissionen til at samarbejde og nøje koordinere med nationale regeringer, civilsamfundet, ngo'er, FN-partnere og de internationale finansinstitutioner i forbindelse med fastlæggelsen af nationale indikativplaner og til at samarbejde med nationale regeringer om fordelingen af ansvarsområder, så overlappning undgås;
14. understreger nødvendigheden af, at Kommissionen råder over passende menneskelige og finansielle ressourcer til, at den kan opfylde sine koordinationsopgaver og påtage sig en førende rolle;
15. opfordrer Den Europæiske Union til at gå forrest i udviklingen af et innovativt samarbejde mellem regeringer og den private sektor for at tilvejebringe 1 mia. USD om året til Undervisning til Alle;
16. mener, at intet barn skal udelukkes fra undervisning på grund af manglende evne til at betale, og opfordrer alle regeringer til at fastlægge en klar tidsplan for hurtig afskaffelse af direkte og indirekte udgifter til primær undervisning samtidig med, at et højt niveau for kvaliteten af undervisningen opretholdes eller forbedres;
17. mener, at der skal stilles finansiering til rådighed for udviklingssituationer, der ligger uden for det normale, herunder nationale nødsituationer, konfliktsituationer, flygtningelejre, eller når regeringer ignorerer de rettigheder, der tilkommer grupper af børn;
18. mener, at der i de nationale handlingsplaner skal fastsættes klare mål for en fremskyndet udvikling hen imod almindelig primær undervisning, og at de skal identificere manglende finansiering, der skal dækkes gennem øget bistand under det globale initiativ;

Torsdag, den 6. september 2001

19. mener, at udviklingsstrategierne for undervisningssektoren skal integreres i de nationale strategier til fattigdomslempelse og skal udarbejdes af de nationale regeringer i samarbejde med civilsamfundet, lokal-samfundene og donorlandene;
20. understreger, at det er vigtigt, at civilsamfundet deltager i udviklingen af de nationale uddannelsesstrategier og mener, at forældre, lærere og deres fagforeninger og fattige samfund skal opfordres til at deltage i udarbejdelsen af nationale undervisningsplaner for at hjælpe med at vurdere problemerne og finde frem til løsninger;
21. bemærker, at decentraliseringen af undervisning i en stat normalt er en glædelig udvikling, som er forbundet med uddelegering af beføjelser, men understreger, at centralregeringen fortsat må bære ansvaret for størstedelen af den nødvendige finansiering og for at udstyre de lokalt offentligt ansatte passende uddannelse, autoritet og ressourcer til at sikre en effektiv styring af undervisningen på lokalt plan;
22. opfordrer civilsamfundet til at holde regeringerne ansvarlige for deres indsats for at sikre undervisning til alle;
23. opfordrer alle lande med høje militærudgifter til at tage deres nationale udgiftsprioriteringer op til overvejelse til fordel for højere bidrag til undervisningssektoren;
24. understreger, at det er vigtigt særligt at fokusere på undervisningen af piger, og mener, at ulige muligheder for piger kan afhjælpes ved at rekruttere og uddanne lokale, kvindelige lærere og derved fjerne den mandlige dominans i undervisningsplaner og — materialer, tilbyde gratis skolemad, fremskynde afskaffelsen af betaling af skolepenge for piger, tilskynde forældrene til at deltage i skolens ledelse og placere skolerne tættere på de befolkningsgrupper, de betjener;
25. understreger, at skoler bør være »sikkerhedszoner«, hvor børns rettigheder respekteres, og hvor tilfælde af sexchikane og vold i og omkring skolerne undersøges nærmere og tages alvorligt, da det antages at være en væsentlig årsag til, at børn, og især piger, forlader skolesystemet;
26. gør opmærksom på, at undervisningens ringe kvalitet er en væsentlig grund til, at elever forlader skolesystemet, og kræver, at opmærksomheden især fokuseres på nødvendigheden af at forbedre undervisningens kvalitet, bl.a. gennem tilpasning af skoleskemaet til de lokale behov, hvor der skal tages hensyn omfanget af sæsonarbejde, og undervisningen skal foregå på lokale sprog;
27. understreger, at det er altafgørende, at uddannelsen af og støtten til lærere forbedres, og at de sikres en rimelig og regelmæssig løn, tilstrækkeligt udstyrede klasseværelser og lærebøger af god kvalitet;
28. bemærker, at hiv/aids-pandemien har haft katastrofal indvirkning på skolesystemet, lærerne og eleverne i mange udviklingslande, og opfordrer til, at alle programmer til bekæmpelse af hiv/aids i fuldt omfang tager hensyn hertil;
29. mener, at mennesker i alle aldre, herunder dem, der har forladt skolesystemet i en ung alder, bør have mulighed for at drage fordel af programmer for livslang uddannelse og endog bør have adgang til den grunduddannelse, de måske ikke fik i deres barndom;
30. opfordrer donorsamfundet til at støtte undervisning inden for informations- og kommunikationsteknologier, hvor grunduddannelsesniveaue tillader dette;
31. mener, at reintegrationen af tidligere børnesoldater i samfundet bør have særlig opmærksomhed; opfordrer det internationale donorsamfund til at iværksætte programmer for genuddannelse af tidligere børnesoldater;
32. opfordrer medlemsstaterne til på den næste regeringskonference at indføje et juridisk grundlag i EU-traktaterne med henblik på at fremme og beskytte børns interesser i alle politikker, programmer og lovgivning i Den Europæiske Union;

Torsdag, den 6. september 2001

33. bifalder Kommissionens nylige løfte om at integrere hensynet til barnets rettigheder i Fællesskabets instrumenter på området for udviklingssamarbejde, og opfordrer Kommissionen til straks at efterkomme dette løfte;

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, UNGASS (sekretariatet for særlige samlinger under FN's Generalforsamling, UNICEF (FN's Børnefond), UNESCO (FN's Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur), de nationale delegationer ved FN's Generalforsamling, FN's generalsekretær, Verdensbanken og IMF.
